

hverve, bliver det dog vistnok nødvendigt at foretage en Tilføjelse til Lovforslaget. I § 1 sættes Begyndelseslønnen for Retsbetjentembederne i de forskellige Klasser til 6,200 Kr., 5,200, 4,800, 4,000 og 3,600 Kr. De to første Klasser faar altsaa ikke nogen Forhøjelse, men de tre sidste Klasser faar Begyndelsessatserne forhøjet med henholdsvis 400, 600 og 800 Kr. Det bliver imidlertid vistnok nødvendigt at anføre, at de nu erhvervede Alderstillæg bibeholdes, og at en Del af Grundtaksten saaledes kommer til at virke som et nyt Tillæg, thi ved en anden Fortolkning af Lovforslaget faar Dommerne i Virkeligheden slet ingenting, blot et skuffet Haab til.

Jeg ved nu ikke, hvorledes Lønningsudvalget vil tage paa denne Sag, og hvorledes det høje Ting vil modtage den. Jeg for mit Vedkommende er selvfølgelig glad for, at 5te, 4de og 3die Klasse faar noget af det Lønningstillæg, det i Fjor blev aftalt at de skulde have, men jeg er mindre fornøjet med den Forandring, der foretages med Hensyn til Alderstillægget for 3die Klasse, og jeg føler mig noget skuffet over, at langt over Halvdelen af Dommerstandens Medlemmer, nemlig Indehaverne af 2den Klasses Embederne, ganske skuffes i det Haab, der i Fjor blev vakt hos dem om et Lønningstillæg paa 400 Kr. Bestaar der en Aftale mellem den højtærede Justitsminister og Regeringspartiet om, at den Praksis ikke her maa forandres, at Udvalget ikke stiller Forslag om Forbedringer, vil jeg stemme for Lovforslaget, som det er; men jeg vil meget bede Udvalget have sin Opmærksomhed henvendt paa, at det, der ligger til Grund for det foreliggende Lovforslag, omfattede mere end dobbelt saa mange Dommere, som Lovforslaget tager med.

S. Sørensen: Da en af mine Partifæller har anbefalet dette Lovforslag til Folketinget, vil det kunne synes overflødig for mig at forlange Ordet, men da jeg i en lang Aarrække har beskæftiget mig med Spørgsmaalet om Kontorholdsvederlag for disse Embedsmænd, har jeg jo af og til haft Lejlighed til at se, hvad de havde i Løn, og vi har i det paagældende Udvalg særlig i de senere Aar talt om, at man vist af forskellige Aarsager burde indrømme disse Retsbetjente en Forhøjelse af deres faste Løn, dels fordi saa godt som alle andre, der har en lignende Uddannelse som den, man fordrer af dem,

har faaet Lønforhøjelse, dels fordi det er langt dyrere at leve nu end for en Snes Aar siden, og den paagældende Lønningslov er 42 Aar gammel.

Det er jo rigtigt, hvad der er fremhævet af saavel det ærede Medlem fra Næstved (Andreassen) som af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), at det særlig var i Fjor, at det Udvalg, som behandler Spørgsmaalet om Kontorholdsvederlag, tog fat paa denne Sag; og det var ikke mindst det ærede Medlem, der talte før mig, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, som ved forskellige Lejligheder fremhævede, at der burde gøres noget. Jeg skal ikke komme dybere ind paa Udvalgsforhandlingerne, men kun udtale, at vi paa et vist Tidspunkt i Fjor var saa godt som enige om, at et Forslag om Lønforhøjelse allerede burde have staaet paa selve Kontorholdslovforslaget eller ogsaa være fremsat som et parallelt løbende Lovforslag. Paa Grund af, hvad vi kalder nogle Mistorstaelser, man siger undertiden „Tidernes Ugunst“, blev Sagen stillet i Bero i Fjor, men det blev paalagt mig som Udvalgets Formand og Ordfører at indsette en Passus i Betænkningen, hvoraf det udtrykkeligt fremgik, at Udvalget netop ønskede, at Ministeriet skulde tage Sagen i sin Haand.

Jeg kommer til med den højtærede Formands Tilladelse at oplæse et Par Linier, som dels fastslaar, at det ærede Medlem fra Mors (Markvorsen) har haft Uret, naar han har fremhævet, at vi kun vilde have, at den ene Trediedel Koppingepenge, som nu indbetales, skulde blive ved de respektive Embeder, dels viser, at vi netop præciserede, at den højtærede Minister burde tage Sagen i sin Haand. Saaledes tror jeg, Opfattelsen var blandt Udvalgets Medlemmer, og derfor tillod jeg mig at skrive i Betænkningen (Sp. 2762 i Tillæg B. for 1911—12): „Der har i Udvalget været Tale om og Stemning for at anvende den ene Trediedel Koppingepenge, der gaar ind i Statskassen, til en Forbedring af de lavere lønede Embeder. Dette kan imidlertid ikke ske paa fyldestgørende Maade derved, at man lader hvert Embedes Indehaver beholde alle de ved Embedet indkomne Koppingepenge, idet Lønningerne for Retsbetjentene da vilde blive mere ulige og uretfærdige, end det nu er Tilfældet, fordi der som Regel ved de daarligst lønede Embeder ogsaa indkommer det mindste Beløb i Koppingepenge.“